

תת"ע 14885/06/21 - חביש טלאל נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

תת"ע 14885-06-21 מדינת ישראל נ' חביש טלאל
תיק חיצוני: 10155628323

מספר בקשה: 3

בפני	כבוד השופטת עידית פלד
מבקש	חביש טלאל
נגד	
משיבה	מדינת ישראל
	ע"י שלוחת תביעות תעבורה חדרה

החלטה

עסקינן בבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 26.07.2021, ונדון במסגרתו לקנס המקורי הקבוע בצדה של העבירה בגינה נשפט.

עיינתי בטיעוני המבקש בבקשה ומשלא ניתנה תגובת המשיבה, ניתנת החלטתי על בסיס החומר הקיים.

היה מקום לדחות את הבקשה על סף בהעדר תשתית עובדתית נתמכת בתצהיר מטעם המבקש (רע"פ 2474/18 יואל גולדברג עו"ד נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 26.07.2018; רע"פ 1711/20 סני חורי נ' מדינת ישראל (נבו 08.03.2020)); ומן הטעם שהוגשה באיחור ניכר. המועד להגשת הבקשה הינו בהתאם להוראת סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי 30 ימים מיום קבלת גזר הדין; ובענייננו, על פי נט המשפט ב"כ המבקש צפה בפרוטוקול הדיון ביום הדיון, והבקשה לביטול פסק דין הוגשה לאחר כשנה ממועד הידיעה אודות פסק הדין, שיהיו שלא הוסבר ושיש בו כדי לבסס דחייתה של הבקשה.

מעבר לדרוש, אני סבורה כי יש לדחות את הבקשה גם לגופה.

בית המשפט יעתר לבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש אם הייתה הצדקה להיעדרו מן הדיון או אם קיים חשש שנגרם לו עיוות דין.

אשר לתנאי הראשון, אני סבורה כי זה לא מתקיים בענייננו, שעה שעל פי אישור מסירה המצוי בתיק בית המשפט, הזמנה לדיון, הכוללת את שמו של המבקש, ת.ז., כתובתו, וכן סטטוס המסירה נמסרה ביום 20.05.21 למבקש "לידי הנמען הרשום", וחתימת המקבל מופיעה על אישור המסירה; כך שקיימת אינדיקציה ברורה לזימון המבקש לדיון בו

נשפט בהיעדרו, ולמעשה אין על כך מחלוקת.

אלא שלטענת ב"כ המבקש, הוא שלח בקשה לדחיית מועד הדיון, וסבר שדין הבקשה להתקבל.

ב"כ הנאשם לקח על עצמו את ייצוג הנאשם בידעו כי הדיון קבוע לאותו מועד, ואין מקום לצאת מנקודת הנחה שבית המשפט ידחה את הדיון כבקשתו. יתרה מכך, "בעל דין אשר מגיש בקשה לדחיית מועד דיון - עליו החובה לעקוב אודות התקדמותה, ואין לו אלא להלין על עצמו בדיעבד." (רע"פ 1798/15 **שירן עמי נ' מדינת ישראל**); ואין בעצם הגשת בקשת דחיה כדי לפטור את הנאשם מהתייצבות לדיון, והנאשם וב"כ אינם יכולים להעמיד את בית המשפט בפני עובדה מוגמרת של אי התייצבות; שהרי כל אדם מן היישוב, וודאי עורך דין, יודע שאי הופעתו בבית המשפט תגרור אחריה תוצאות בעבירות כמו העבירה בגינה הואשם הנאשם. על כך יש להוסיף כי המבקש לא גילה כל עניין בדיון שהתקיים, על אף שהיה מודע לקיומו, לא טרח לבדוק מה נקבע בהיעדרו בדיון, ופנייתו לבית המשפט לצורך ביטול פסק הדין רק לאחר כשנה נעשתה בשיהוי משמעותי ולא מוסבר.

אשר לתנאי השני, אני סבורה כי גם תנאי זה לא מתקיים בענייננו, שעה שהמבקש לא הציג טעמים של ממש לביסוס כפירתו, ולא הצביע על שיקולים הנתמכים בתשתית ראייתית כלשהי שיש בה פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה, כנדרש על פי הפסיקה, על מנת שיבוטל פסק הדין בעילה של חשש לעיוות דין; ועל פי הפסיקה, אין די בהכחשת העבירה בעלמא בכדי להקים חשש לעיוות דין (רע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** (פורסם בנבו, 25.03.2018)); וחרף טענות שונות באשר לראיות, לא הובאו בפני דו"ח השוטר ונסיבות האירוע, לרבות תגובת הנהג במועד האירוע, מהן אוכל להסיק באשר לקיומו של עיוות דין.

גם העונש שהושת על המבקש, קנס מקור, הינו סביר; ואין בו כדי להקים חשש לעיוות דין.

המבקש קיבל את יומו בבית המשפט והוא לא ניצל אותו מטעמים התלויים בו.

לפיכך, הבקשה נדחית, ללא צורך בדיון במעמד הצדדים (רע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** (פורסם בנבו, 25.03.2018); ע"פ 4808/08 **מדינת ישראל נ' שרון מנחם** (פורסם בנבו, 06.01.2009)).

עיכוב הביצוע שניתן מבוטל בזאת.

ההחלטה תומצא לצדדים.

ניתנה היום, ד' אב תשפ"ב, 01 אוגוסט 2022, בהעדר הצדדים.

